

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Casus. v.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus impertinētibus

Casus. v.

Veritur quinto vtrum

reciduas teneat cōfiteri peccata q̄ alis est p̄fessus: Ad qd̄ respondet spondeo q̄ s̄m s. Tho. in. iij. di. xxij. q. j. ar. iij. de hoc sunt tres opiniones. Prima est q̄ talis teneat oia etiā in particulari recōfiteri: si cōfiteat alteri: vel eide sed imemori. Secunda s̄o q̄ nec in particulari nec in generali teneat. Tertia s̄o ē: q̄ teneat solum ad reconfitendū in generali: et etiam in speciali q̄ntū sibi videt expedire idirecte tanq̄ ad illud sine quo non potest debitū remediū adhiberi suis pctis. Ut s̄bi ḡra. Si aliq̄s frequenter lapsum carnis ex aliq̄ occasione passus sit: illa p̄ satisfactionem amputet. Hanc tertiā (alijs reprobatis) sequit̄ s̄ctus Tho. et Pisa. r. confes. ij. et Ray. et sum. confes. li. iij. r. xxij. Et est rōnabilis. quia ita faciēda est cōfessio vt q̄s satisfaciāt intentōi ecclesie que intēdit vt remediū adhibeat pctō. Videt igitur ad hoc teneri q̄ frequenter p̄tra id qd̄ sacerdoti dixit vel pmisit lapsus est in idēz ex p̄suetudine. q̄ tūc graui⁹ peccat. extra de cōsue. c. vi. Tanto grauiora sunt pctā q̄n ro diutius infelicē aiām detinet r̄c. et grauiorū tunc remedio opus est vt pctm̄ d̄ celtero caueat. Vñ q̄n cōfiteat: teneat dicere frequenter se lapsum in tale peccatū. Itē q̄ ex naturali inclinatioē: q̄ tūc oportet penitentiam esse p̄portionatā ad moderandū illā inclinationē. sicut ei q̄ est nature calide et lubrice magis expedit aq̄ potus q̄ psalmodia. Itē q̄ ex comoditate peccādi puta qz domicellā tenet in domo: et cōsequēter habet ad vota. Si tñ tu comoditatē subtraxisti: videtur q̄ tu non teneat̄. Sed p̄tra. quia hoc in nulla lege ē scriptum. Sol. Hoc p̄tialiter p̄tinet in p̄cepto eccle de p̄fessione. q̄ intēdit vt r̄aliter confitearis q̄ possis curari. Secundo. qz de p̄nia dist. j. in c. mensuram. dicit: Non est necesse vt que semel confessi sum⁹: de hūo confiteamur. Sol. Verum est directe. sed secus indirecte. qz p̄prie nō est cōfiteri pctā p̄terita sed p̄sentia. Ellice conclusiones.

Prima. Non est necesse reconfiteri pec

cata semel rite cōfessa: nisi quādo sine eis non p̄it sufficienter cōfiteri p̄ntia.

Secunda. Hoc autē est: q̄n frequenter laber⁹ ex p̄suetudine vel robore aut inclinatione corporea: aut comoditate vel generaliter quacūq̄ occasione.

Tertia. Si tu es certus ex aliqua nouitate q̄ non reciduas: non tener⁹ vt videtur. quia iam remediū est appositum. Est peccatum sit grauius in habitudine ad peccata: tamē ista grauitas nō est essentialis ei.

Casus. vi.

Veritur sexto: vtz exi

stēs in mortali possit explere satisfactionē. Inunctā p̄ his de q̄bus fuerat an cōtr̄. Ad hoc respondet Gul. et Petr⁹ de pal. iij. dist. xv. et Rich. ac Sco. ibidem. et Pisanus in tit. satisfactio. et multi multa loquunt. verūtū forte nō vere dissonant. Pro fundamento igitur accipio dictum Petri de pal. in. iij. q̄uis non ad hoc p̄positū: q̄ duplex est satisfactio. s. sacramentalis: que fit ex intunctione sacerdotis dispensantis sacramenta. Et virtuosa: que fit ex p̄tute p̄nie pugnantis contra peccatū. Deinde dico cū Sco to: qz penitens q̄ sine causa non implet penitentia intunctionem et acceptatā: comittit inobedientiam mortalem. Vtrū p̄o eam possit in mortali explere: s̄ctus Tho. in iij. vbi s̄. dicit qz quidam dixerunt qz sic. sed est inquit impossibile. qz oportet opera satisfactoria esse deo accepta: cum nō fit at ei satisfactio s̄m equalitatem: sed s̄m acceptationem: que acceptatio non est respectu eorū que non placent: cuiusmodi sunt opera peccatoris. Subiūgit autē qz satisfactio que fit per opera relinquētia post se effectum non est iteranda necessārio. quia si talis peniteat: illa satisfactio erit accepta deo in suo effectū. sed tamen eam que transit oportet iterari: non autē confessio nem. quia hoc doctores non dicunt. Hec ille. Videt autē velle. Videt mentē sancti Tho. esse: qz si effectus se iunij iam trāsit⁹ ser quando redit contritio: non valeret satisfactio. Petrus autē vbi s̄. q. j. ar. ij. sic